

Arrest

nr. 352 108 van 31 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS, *loco* advocaat G. GASPART verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoekster), die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 11 september 2024 België binnen en dient op 2 december 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden het dossier van verzoekster op 18 maart 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 19 november 2025 wordt verzoekster gehoord op de zetel van het CGVS.

1.4. Op 24 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Salvadoraanse nationaliteit en bent protestants Christen. U bent op (...) 1966 geboren in San Juan Nonualco, te La Paz, waar u tot 2003 met uw moeder en broers woonde. Toen uw broers uit huis trokken, bleef u er wonen met uw moeder en kinderen. Vervolgens verhuisde u naar Zacatecoluca met uw kinderen, moeder en uw echtgenoot. In 2005 vertrok uw echtgenoot naar de Verenigde Staten omwille van bedreigingen door een bende, waarna jullie op 1 december 2008 naar een huis in Santo Tomas verhuisden. U woonde er tot 2024. Voor uw vertrek uit El Salvador dook u nog een maand onder bij vrienden in Olocuilta.

U heeft twee kinderen, die nog in El Salvador wonen. Uw zoon G. werd in 1992 geboren en werkt voor een spaarcoöperatieve. Uw dochter Ga. werd in 1997 geboren en studeert momenteel geneeskunde. Uw kinderen wonen met behulp van de zusters in de Kerk elke week op een andere plek. Uw beide ouders en drie broers zijn overleden. U bent op papier nog steeds getrouwd met S. H. A. R.. Hij woont echter al 20 jaar in de Verenigde Staten. Sinds dan vormen jullie geen koppel meer, maar u bent nog niet van hem gescheiden. U heeft geen familie in België of Europa.

U begon in 1985 aan de universiteit en behaalde uw vierde jaar geneeskunde. Omwille van de oorlog kon u niet verder studeren. U rondde wel een lerarenopleiding af. Van 1987 tot 2000 gaf u les in verschillende scholen.

Verder heeft u vanaf 1999 ook verschillende politieke functies bekleed. U was burgemeester van San Jose Nonualco in de periode 2000-2003. In dat verband deed u enkele dienstreizen naar het buitenland. Van 2005 tot 2018 was u coördinator van de wetgevende kamer van departement La Paz. In 2013 sloot u zich op vraag van de kopstukken van FMLN aan bij presidentskandidaat Salvador Sanchez Ceren en zijn medekandidaat Oscar Ortiz. U was tevens oprichter en lid van SITRAL, de vakbond van medewerkers van de wetgevende kamer. Verder was u lid van de beweging Alianza Ciudadano en van PAIS, een organisatie die als partij wilde deelnemen aan de verkiezingen. In 2018 was u kandidaat-volksvertegenwoordiger voor de partij ARENA voor de parlementsverkiezingen van 2019. U kantte zich tegen Bukele en stelde dat hij een dictator zou worden. De huidige president zou filmpjes van uw boodschap hebben gezien. In de periode 2018-2021 werkte u voor het ministerie van bestuur. U was verantwoordelijk voor opleidingsprogramma's van de wetgevende kamer. In 2021 werd u gedwongen om ontslag te nemen. Van juni 2022 tot 1 augustus 2024 werkte u opnieuw voor de overheid, voor het ministerie van bestuur en ontwikkeling.

U stelt dat u in deze functie voortdurend vernederd en gediscrimineerd werd. Zo zou u onder meer vuilnis zijn moeten gaan ophalen. In augustus, september of oktober 2023 werd u tijdens uw werk voor het ministerie van bestuur in enkele gevaarlijk situaties gebracht, door o.a. een defecte minibus waardoor u en een vrouwelijke collega lange tijd in bendegebied dienden te wachten en een poging tot aanrijding door een vuilniswagen, waardoor u een spier in uw rechterarm scheurde en 15 dagen werkonbekwaam was. U deed hierover in juni 2023 een melding bij de gendereenheid. Uw baas dreigde er vervolgens mee dat u zou verdwijnen als u klacht zou blijven neerleggen. Ook zouden op een gegeven moment de remkabels van uw auto zijn doorgesneden.

Op 20 september 2023 vond er een poging tot ontvoering van uw dochter plaats. Uw dochter diende hierover klacht in bij de politie. Uw zoon werd gearresteerd in oktober 2023, volgens u met het doel u te kwetsen. Hij zat gedurende de maanden oktober, november en december in de gevangenis. Op 4 januari 2024 vond er een zitting op de rechtbank plaats, waarna hij werd vrijgelaten. Hij doet twee dagen per week gemeenschapswerk.

In juni 2024 waarschuwde zuster E. u dat er een huiszoeking gepland werd voor eind september of oktober 2024. Op 10 juni 2024 waarschuwde zuster C. u dat haar kleinzoon, die bendelid is, het bevel had gekregen u te vermoorden.

In juli 2024 besloot u El Salvador te verlaten. Op 1 augustus diende u uw ontslag in bij het ministerie van bestuur en ontwikkeling. Uw kinderen werden na uw vertrek door onbekenden gevraagd naar uw verblijfplaats. U vermoedt dat er mensen van regeringspartij Nuevas Ideas achter zitten.

Op 10 september 2024 vertrok u uit El Salvador. U reide via Canada en kwam daags nadien aan in België. Op 2 december 2024 diende u een asielaanvraag in. U vreest gearresteerd, gefolterd en vermoord te worden door de autoriteiten bij terugkeer.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in: uw geboorteakte, uw huwelijksakte met S. H. A. R. d.d. 19 februari 1997, geboorteakte van uw zoon G. H. d.d. 25 augustus 1992, geboorteakte van uw dochter Ga. d.d. 19 februari 1997, uw vluchtgegevens van San

Salvador, via Toronto naar Brussel op 10 en 11 september 2024, attest van het hooggerechtshof en uittreksel van uw aanstelling als burgemeester in San Juan Nonualco d.d. 5 april 2000, loonbrief als werknemer bij de wetgevende kamer vanaf 1 november 2005 in de functie van trainingsprogrammamanager, twee nieuwsberichten aangaande ontslagen bij SITRAL d.d. 7 juni 2021 en 9 juli 2021, vier online foto's van de beweging Ciudadano Salvador Adelente d.d. 19 september 2013 waarop u te zien bent, vier foto's van de verkiezingscampagne waarop u te zien bent, een bundel nieuwsberichten uit El Salvador, uw ontslagbrief bij het ministerie van bestuur en ontwikkeling met datum van indiensttreding op 1 februari 2022, d.d. 13 augustus 2024 met bijhorende loonbrief van \$650, een politieverslag waaruit blijkt dat de klacht wegens bendege geweld uit 2016 niet werd teruggevonden d.d. 11 april 2025, een medisch verslag d.d. 4 augustus 2025 na algemeen gezondheidsonderzoek, met vermelding van diabetes type 2, menopauze, carpaltunnelsyndroom waarvoor een operatie werd gepland en lumbo-ischialgia (uitstralende rugpijn), en een afspraak bij een psycholoog in Brussel op 18 augustus 2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vluchtmotieven, omwille van volgende redenen.

Vooreerst is er de vaststelling dat u pas na bijna drie maanden verblijf in België een verzoek om bescherming heeft ingediend. U vertrok op 10 september 2024 uit El Salvador en kwam daags nadien aan in België (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 22 april 2025 p3-4, hierna genoemd CGVS1 p3-4). Op 2 december 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Deze maandenlange tussentijd wordt beschouwd als een laattijdige asielaanvraag. Een asielzoeker wordt geacht zo snel mogelijk na aankomst een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Gevraagd naar een verklaring hiervoor, stelt u dat u de mogelijkheid tot asiel vernam via de kerkgemeenschap waartoe u behoort (CGVS1 p4). U vroeg er hoe u een asielaanvraag kon indienen en een broeder was zo vriendelijk u te brengen naar de plek waar u dit kon doen (CGVS1 p4). Later verklaart u dat u uw verzoek in december heeft ingediend omdat u niet langer kon blijven leven van de hulp van anderen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 12 augustus 2025 p20, hierna genoemd CGVS2 p20). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet u optekenen dat u naar België kwam omdat u bij vrienden informeerde naar een veilig land met respect voor de vrouwenrechten. Gevraagd of u voor uw vertrek niet op de hoogte was van de mogelijkheid tot asiel, stelt u van niet (CGVS2 p20). U had veel schrik dat ze u zouden vinden (CGVS2 p20). Dit is geen afdoende reden voor uw laattijdige asielaanvraag. Als zelfstandige vrouw met een professionele loopbaan en eerdere buitenlandse reiservaring, die vreest voor haar leven, is het moeilijk te geloven dat u op voorhand niet het nodige opzoekwerk deed of niet anderszins op de hoogte was van het bestaan van een asielprocedure.

Verder dient te worden aangestipt dat u aantoonde een loopbaan te hebben gehad in de ambtenarij en de politiek. Deze verschillende functies volstaan in casu op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. U, die nog tot aan uw zelfgekozen ontslag in augustus 2024 een functie bekleedde in de Salvadoraanse overheid en (hoewel u stelt herhaaldelijk rechtstreeks Bukele te hebben bekritiseerd) vervolgens enkele weken later legaal het land uit reisde, toont op geen enkele wijze aan dat u zich enigszins zou gekant hebben tegen de huidige machthebbers of dat u door hen negatief zou gepercipieerd worden. Zo heeft u het meermaals over video's van uw anti-Bukele boodschap, die tijdens uw campagne zouden zijn genomen en door zijn aanhangers aan de huidige president zouden zijn doorgespeeld (CGVS1 p14 en CGVS2 p18). U waarschuwt hierin dat hij een dictator zal worden en roept op om niet voor hem te stemmen, zo beweert u (CGVS1 p14). U haalt dit aan als reden dat hij het op u gemunt heeft, en dit is dus cruciaal in uw vluchtrelaas (CGVS1 p14). Gevraagd of u deze video's kan bezorgen, antwoordt u dat u deze helaas niet in uw bezit heeft (CGVS1 p14). Volgelingen van hem filmde de massabijeenkomsten en iemand die ter kwader trouw was, stuurde hem dit door (CGVS1 p14 - CGVS2 p18).

Tijdens het tweede gehoor voegt u nog toe dat u ook deel uitmaakte van een beweging die zich kantte tegen de noodtoestand, samen met ouders van politieke gevangenen (CGVS2 p7). Het is echter niet geloofwaardig dat iemand met het profiel zoals u het zelf schetst, nl. als politiek aanvoerder met duizenden aanhangers, op geen enkele manier ook maar iets kan aanreiken dat zou bevestigen dat u zich op enig moment kritisch heeft uitgelaten tegen de Salvadoraanse overheid of regering.

Dat u zich werkelijk gekeerd heeft tegen Bukele e.a. en door de huidige machthebbers dreigt te worden vervolgd, kan verder betwijfeld worden door de ongeloofwaardigheid van de problemen die u zegt te hebben gekend. Zo zijn uw verklaringen over de problemen en de incidenten die u zegt te hebben meegemaakt weinig overtuigend.

Vooreerst is het hoogst opmerkelijk dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken uitvoerige verklaringen aflegde en daar stelde dat u al jarenlang bedreigd werd door de bende MS13, dat ze uw dochter probeerden te ontvoeren, u omwille van deze bedreigingen uw ontslag diende te geven en het land diende te verlaten. Dat u op het CGVS plots gans andere verklaringen aflegt en stelt dat u omwille van uw loopbaan en uw anti-Bukele uitspraken vervolgd wordt door de Salvadoraanse overheid, roept ernstige vraagtekens op. Uw verklaring hiervoor, nl. dat u dit niet durfde te vertellen uit angst dat men u zou opsporen (CGVS1 p3, CGVS2 p20), kan niet overtuigen.

Verder plaatst u uw ontslag bij de wetgevende kamer eerst in 2021, dan weer in 2022. In 2021 werd u zonder meer uitleg ontslagen, zo zegt u (CGVS1 p12). U bestempelt 2021 als een bijzonder zwaar jaar, dat u liever niet oprakelt (CGVS1 p12). Later verklaart u dan weer dat u in 2022 werd ontslagen bij de wetgevende kamer, omdat ze wisten dat u actief had deelgenomen bij FMLN en ARENA en bij de vakbond SITRAL en de beweging PAIS zat (CGVS2 p18). Later heeft u het opnieuw over 2021, maar corrigeert u zich naar juni 2022 (CGVS2 p12).

Ook het incident met de defecte microbus is slechts weinig geloofwaardig. Zo plaatst u dit eerst in augustus 2023 (CGVS2 p6). Even later stelt u dat het in september of oktober 2023 plaatsvond (CGVS2 p12 en 13). Dit incident met de defecte microbus alsook de poging tot aanrijding door de vuilniswagen, die u beide als mishandeling op het werk en daden van vervolging beschouwt, meldde u bij de gendereenheid (CGVS2 p12-13). U diende hierover klacht in in juni 2023 in (CGVS2 p13-14). Gevraagd of dit dan vóór het incident met de microbus gebeurde dat immers volgens uw verklaringen in augustus, september of oktober 2023 plaatsvond - geeft u aan dat het ná de microbus en de vuilniswagen was (CGVS2 p14). Het is echter onmogelijk om al een klacht in te dienen in juni 2023 voor iets dat pas maanden later nog moet gebeuren. Het is overigens maar de vraag waarom u deze gebeurtenis, indien er al geloof aan zou kunnen gehecht worden, als een daad van vervolging beschouwt. Het incident met de microbus ziet u als bewuste vervolging vanwege uw politiek profiel, omdat ze jullie daar helemaal alleen achterlieten en de jongeren die er waren activisten van Bukele zouden zijn geweest (CGVS2 p12). U heeft hiervoor evenwel geen enkele aanwijzing en maakt dit geenszins aannemelijk.

U verklaart verder dat er een poging tot ontvoering van uw dochter was op 20 september 2022 (CGVS2 p4). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "vragenlijst CGVS" d.d. 28/02/2025) en later tijdens het tweede gehoor op het CGVS (CGVS2 p14) dateert u deze gebeurtenis echter in september 2023. Over deze poging tot ontvoering van uw dochter en aanhouding van uw zoon stelt u dat ze u hiermee als politiek activist en leider hebben willen raken (CGVS2 p14). Gevraagd of de moeilijkheden op uw dochter haar werk nadien, die u ook als mishandeling beschouwt, gelinkt zijn aan uw politiek profiel, stelt u "uiteraard" (CGVS2 p15). Ze kennen u allemaal en weten dat het uw dochter is (CGVS2 p15). Dit is opnieuw een erg vage uitleg. Na de aanval op uw dochter zou zij klacht hebben ingediend bij de bij politie (CGVS2 p14). U gevraagd naar documenten hierover, stelt u dat het werd doorgestuurd naar het openbaar ministerie (CGVS2 p14). Tot op heden zou u nog geen antwoord ontvangen (CGVS2 p14). Dat u hierover geen enkel document kan voorleggen, mag ernstig verbazen.

Ook over beweerde aanhouding en uiteindelijke vrij spraak van uw zoon dient u geen documenten ter staving in. U heeft ze aangevraagd, maar ze zeiden dat het strikt vertrouwelijk is, zo zegt u (CGVS2 p16). Het is echter niet geloofwaardig dat er van een juridische procedure, met officiële zitting in de rechtbank, die jullie met behulp van een advocaat doorliepen, geen enkel document terug te vinden zou zijn (CGVS2 p16). Ook over het gemeenschapswerk dat uw zoon momenteel uitvoert, geeft u aan dat u ook hiervan helaas niet over documenten beschikt (CGVS2 p16). Het zou gaan om interne documenten (CGVS2 p16): u weet niet hoe de instellingen het klaarspelen, maar ze doen dat met iedereen die politiek actief is (CGVS2 p16). Deze vage verklaringen bieden echter geen antwoord op het ontbreken van objectieve stukken, dewelke in deze nochtans kunnen verwacht worden.

U stelt dat wat u uiteindelijk heeft doen beslissen het land te verlaten de boodschap van een zuster was dat u best kon vertrekken want men u zou gaan vermoorden: er zouden plannen zijn om u te arresteren en te beschuldigen.

Het was zuster C. die u op 10 juli 2023 waarschuwde dat ze u zouden vermoorden (CGVS2 p7-8-9); ze wist dit via haar kleinzoon die in een bende zit. Later corrigeert u dit vreemd genoeg naar juni 2024, in het jaar dat u naar België kwam (CGVS2 p9-10). Vervolgens had u het opnieuw over 2023 (CGVS2 p18). Geconfronteerd met dit verschillend jaartal geeft u aan dat u in 2023 aan het werken was en in 2024 naar België kwam (CGVS2 p18). Al even incoherent zijn uw verklaringen over een klacht die u naar aanleiding hiervan zou hebben ingediend: de ene keer zegt u dat u klacht indiende, om dit even later meteen te ontkennen (CGVS2 p10). Evenzo zou in juni 2023 (wat u later corrigeert naar 2024) een andere zuster, E., u gewaarschuwd hebben dat men in september of oktober een huiszoeking bij u zou komen doen en u dan mogelijks gearresteerd zou worden (CGVS2 p16-17-18). Dat men zo lang op voorhand een huiszoeking zou plannen en dat u dit zou vernemen (via een zuster) zodat u voorzorgsmaatregelen kan nemen, is allemaal weinig aannemelijk. Gevraagd naar waarom dit zo lang op voorhand wordt gepland, stelt u dat er blijkbaar bevelen zijn van hogerop waarin veel huiszoekingen gedaan moeten worden (CGVS2 p17). U stond op de planning, maar er waren veel huiszoekingen voor u (CGVS2 p17). Er dient overigens ook op gewezen te worden dat deze werkwijze in het kader van de huidige noodtoestand in El Salvador weinig geloofwaardig is. In het klimaat van willekeurige arrestaties zonder gedegen proces is het niet plausibel dat men eerst een huiszoeking zou doen alvorens u te arresteren. U reageert hierop dat ze eerst een manier moeten vinden waarop ze u kunnen aanhouden, iets specifiek, iets waarvan ze u kunnen beschuldigen (CGVS2 p17). Onder deze noodtoestand kunnen ze eender wie zomaar aanhouden, zo stelt u, maar bij journalisten en mensen die politiek actief zijn of voor de mensenrechten opkomen, zullen ze zoeken naar iets om hen van te beschuldigen (CGVS2 p17). Wat er ook van zij, dat men u (die stelt dat ze al sinds 2019 harde kritiek heeft geleverd op Bukele en die geboekstaafd staat als opposante) op een dergelijk inefficiënte manier tracht te vervolgen (door u te ontslagen in 2021 maar dan toch terug aan te werven in 2022, door u tijdens de uitoefening van uw job in de late zomer van 2023 in een aantal gevaarlijke situaties te brengen, door in dezelfde periode uw dochter trachten te ontvoeren en uw zoon onterecht te beschuldigen en door (dixit de zusters) in de zomer van 2024 een huiszoeking en moordaanslag te beramen) is hoogst weinig aannemelijk.

Voor de volledigheid dienen ook nog de problemen te worden besproken die u zegt een tiental jaar geleden met de Salvadoraanse bendes te hebben gehad. Zo verklaart u dat u in 2013 problemen had met bende MS 13 (CGVS1 p5). U werd bedreigd door de bende en ze bekladden uw huis om hun grondgebied af te bakenen (CGVS1 p5). U stelt hiervan een getuigschrift in te dienen. Later heeft u het evenwel over uw beklad huis in Santo Tomas door MS 13 in 2016 (CGVS2 p7). U gevraagd naar deze twee verschillende jaartallen, geeft u plots aan dat uw huis tweemaal werd beklad (CGVS2 p19). Eerst stelt u dat u in 2013 klacht indiende maar dat die verdwenen is door de orkaan (CGVS2 p3 en p20). In het begin van het tweede gesprek had u het nochtans over de klacht die u indiende in januari of februari 2016 (CGVS2 p3). U verklaarde dat u aangifte deed en de politie op zoek ging naar de jongen die u en uw zoon bedreigde (CGVS1 p8). Uit het politieverslag blijkt dat de opgevraagde klacht gaat om bedreigingen door een bende in het jaar 2016 (zie administratief dossier). U erop gewezen dat de klacht van 2016 dateert en niet van 2013, stelt u plots dat u dan toch geen klacht indiende in 2013, omdat ze alleen de huizen beklad hadden en u dat overschilderde (CGVS2 p20). Gevraagd naar de reden waarom u toen geen klacht indiende, geeft u aan dat u schrik had en had gezien hoe een jongeman vermoord werd aan de ingang van de wijk (CGVS2 p20). Tijdens het eerste onderhoud had u nochtans verklaard dat u in Santo Tomas geen aangifte bij de politie kon doen omdat vier huizen verderop de moeder van de aanvoerder van de bende woonde (CGVS1 p7). Het is zeer opmerkelijk dat u zich niet precies herinnert wanneer u klacht indiende en u niet opnieuw uw buurvrouw vermeldt maar een gans andere overweging als reden om geen klacht in te dienen.

Nog wat betreft het bekladden van uw huis door de bende MS 13 in Santo Tomas, laat u optekenen dat bijna alle huizen werden beklad (CGVS2 p8). Andere bendes deden dat ook om aan te geven dat het hun territorium was (CGVS2 p8). Gevraagd of het dan wel gelinkt is aan uw politiek activisme, stelt u eerst dat u het niet weet (CGVS2 p8-9). U zag dat alle huizen beklad werden om hun grondgebied aan te duiden (CGVS2 p8-9). Hiermee toont u aldus geenszins aan dat het specifiek u was die destijds door de bende gevisieerd werd. Tijdens het eerste interview zei u overigens vreemd genoeg dat het in 2016 niet beperkt bleef tot het bendeprobleem, maar dat het politieke aspect al speelde (CGVS1 p8). Gevraagd tijdens het tweede gehoor waarom u niet meer zeker bent van het intentioneel karakter, geeft u aan dat de MS 13 banden heeft met de huidige president maar verwijst u hierbij enkel naar algemeenheden (CGVS2 p9).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of <https://www.cgvs.be/>), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De ingediende stukken brengen geen verandering aan bovenstaande, aangezien deze slechts betrekking hebben op uw identiteit, uw reisweg, uw gezondheid, uw loopbaan en activiteiten en op de algemene situatie in El Salvador. Wat betreft de door u neergelegde nieuwsberichten moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in uw land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u heeft nagelaten te doen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de oude artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

(hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het beginsel van behoorlijk bestuur, en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens voert zij een beoordelingsfout aan.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Doorheen haar verzoekschrift verwijst zij naar algemene landeninformatie.

3. Aanvullende nota

Op 27 februari 2026 legt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij zij volgende stukken voegt:

“Stuk 1 : Schermafbeelding van het officiële account van de Fiscalía General de La República de El Salvador

Stuk 2 : Schermafbeelding van Talibana noticias du 31 janvier 2026.

Stuk 3 : Onderzoeksdossier van de krant "El Faro" van 1 januari 2025

Stuk 4 : Publicatie van Cristy de Araniva van 27 januari 2026

Stuk 5 : Artikel « Noticias del la captura de Norman Quijano », 19 februari 2026 Stuk 6 : Andere schermafbeelding waarin Norman Quijano wordt genoemd”

Ter terechtzitting wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat de bijgebrachte documenten in het Spaans zijn opgesteld en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat de stukken conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoekster haar verzoek om internationale bescherming op 2 december 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld

door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St. Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33*). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

4.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

4.5. Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”*

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Luidens oud artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet, thans artikel 2.16, § 1, 1°, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet), moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn.

Te dezen voert verzoekster de schending aan van *“het beginsel van behoorlijk bestuur”*. De Raad wijst erop dat hem meerdere beginselen van behoorlijk bestuur gekend zijn en het verzoekster toekomt duidelijk uiteen te zetten welke andere beginselen van behoorlijk bestuur zij, naast het zorgvuldigheidsbeginsel, geschonden acht en waarom. De loutere verwijzing naar *“het beginsel van behoorlijk bestuur”* biedt geen voldoende duidelijke omschrijving van de rechtsregel die verzoekster geschonden acht. Dit onderdeel van het enig middel is dan ook niet ontvankelijk.

5.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij

maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekster geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De voormelde, concrete motieven laat verzoekster in haar verzoekschrift namelijk volledig onverlet. Daar waar verzoekster aanvoert dat zij herhaaldelijk tijdens haar persoonlijk onderhoud hevige emoties vertoonde, dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud een document over de psychologische opvolging heeft overlegd die nog steeds lopende is, kan de Raad slechts vaststellen dat uit dit stuk louter betrekking heeft op een afspraak bij een psycholoog in Brussel op 18 augustus 2025. Uit dit stuk blijkt niet welke psychologische klachten verzoekster precies zou vertonen, noch wordt hierin enige diagnose gesteld of melding gemaakt van de aard, ernst of duur van eventuele psychologische problemen. Evenmin bevat het enige aanwijzing dat verzoeksters psychologische toestand haar vermogen om haar relaas uiteen te zetten, de gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden of anderszins op volwaardige wijze aan de procedure deel te nemen, zou hebben aangetast. De loutere omstandigheid dat verzoekster een afspraak bij een psycholoog had, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat in haar hoofde bijzondere procedurele noden hadden moeten worden aangenomen.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

5.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 15, onder a) en b), van de Verordening 2024/1347

5.4.1. Verzoekster verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en voert aan dat zij wegens haar politieke activiteiten en haar kritische houding tegenover president Bukele in de negatieve aandacht van de Salvadoraanse autoriteiten is gekomen. Verzoekster was blijkens haar verklaringen van 2000 tot 2003 burgemeester van San José Nonualco, was van 2005 tot 2018 coördinator van de wetgevende kamer van het departement La Paz, sloot zich in 2013 op verzoek van FMLN-kopstukken aan bij de presidentscampagne van Salvador Sánchez Cerén en Oscar Ortiz, was oprichter en lid van de vakbond SITRAL, en was tevens lid van de beweging Alianza Ciudadano en van PAIS. In 2018 was zij kandidaat-volksvertegenwoordiger voor ARENA bij de parlementsverkiezingen van 2019. Zij verklaart dat zij zich toen publiek tegen Bukele keerde en stelde dat hij een dictator zou worden. Van 2018 tot 2021 werkte zij voor het ministerie van Bestuur, waar zij verantwoordelijk was voor opleidingsprogramma's van de wetgevende kamer. In 2021 werd zij volgens haar verklaringen gedwongen ontslag te nemen. Van juni 2022 tot 1 augustus 2024 werkte zij opnieuw voor de overheid, bij het ministerie van Bestuur. Verzoekster voert aan dat zij omwille van haar politiek profiel tijdens haar laatste tewerkstelling voortdurend werd vernederd en gediscrimineerd en doelbewust in gevaarlijke situaties werd gebracht. Verder verklaart verzoekster dat op 20 september 2023 een poging tot ontvoering van haar dochter plaatsvond en dat haar zoon in oktober 2023 werd aangehouden met de bedoeling haar als politiek activiste te treffen. Hij bleef vervolgens in detentie en werd na een zitting op 4 januari 2024 vrijgelaten. In juni 2024 zou zuster E. haar hebben gewaarschuwd dat een huiszoeking tegen september of oktober 2024 gepland stond. Zuster C. zou haar op 10 juni 2024 hebben meegedeeld dat haar kleinzoon, die lid was van een bende, het bevel had gekregen verzoekster te vermoorden. Verzoekster

besloot daarop in juli 2024 El Salvador te verlaten en diende op 1 augustus 2024 haar ontslag in. Op 10 september 2024 verliet zij El Salvador. Bij terugkeer vreest zij door de Salvadoraanse autoriteiten te worden gearresteerd, gefolterd en vermoord. Daarnaast verwijst verzoekster naar eerdere problemen met de bende MS-13, waarbij haar woning in Santo Tomás zou zijn beklad en zij en haar gezin bedreigingen zouden hebben ontvangen.

5.4.2. Het CGVS noch de Raad betwisten verzoeksters professionele loopbaan en politiek profiel als dusdanig, met inbegrip van haar burgemeesterschap, haar functie als coördinator van de wetgevende kamer, haar lidmaatschap van en engagement voor SITRAL, FMLN, ARENA, PAIS en Alianza Ciudadano, en haar kandidatuur voor de parlementsverkiezingen van 2019. Verzoekster betoogt dat haar louter profiel als activiste en politiek verantwoordelijke, gezien de huidige context van repressie en autoritarisme, op zichzelf reeds voldoende is om haar vrees voor vervolging te onderbouwen.

Na grondige analyse van de door beide partijen aangebrachte landeninformatie besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat het loutere feit politiek actief te zijn geweest binnen deze partijen en organisaties niet volstaat om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Uit het door verzoekster bijgebrachte rapport van Amnesty International, blijkt dat onder het bewind van president Bukele sprake is van een achteruitgang van de burgerlijke en politieke rechten, een beperking van de civiele ruimte, een verzwakking van de rechterlijke onafhankelijkheid en misbruik van strafrechtelijke procedures (Amnesty International, *Behind the veil of popularity*, december 2023, p. 4). Verzoekster verwijst voorts naar de *Corruption Perceptions Index 2022* van Transparency International van 31 januari 2023, waarin wordt aangegeven dat de noodtoestand heeft geleid tot ongerechtvaardigde arrestaties en machtsmisbruik en tevens is aangewend om kritische stemmen tegenover de regering te onderdrukken en het recht op toegang tot informatie verder te beperken. De COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence*" van 5 augustus 2025 vermeldt dat, hoewel het beleid van president Bukele op brede steun onder de Salvadoraanse bevolking kan rekenen, kritische stemmen blijven bestaan, onder meer bij mensenrechtenverdedigers en talrijke leden van oppositiepartijen (p. 14). Voorts blijkt hieruit dat kritische stemmen worden gearresteerd of het risico lopen te worden gedetineerd en dat journalisten, rechters, vakbondsleden, activisten uit het maatschappelijk middenveld, milieuactivisten en ambtenaren het voorwerp kunnen uitmaken van lastercampagnes, intimidatie, ongegronde beschuldigingen, illegale surveillance, ontslag en/of detentie, waarbij in maart 2025 melding werd gemaakt van 28 politieke gevangenen (COI Focus, p. 27). De COI Focus vermeldt daarnaast specifiek dat vrouwelijke journalisten en mensenrechtenactivisten worden bedreigd en aangevallen en in sommige gevallen worden opgesloten (COI Focus, p. 17). In dezelfde zin wijst het door verzoekster aangehaalde rapport van de Heinrich Böll Stiftung "*El Salvador: How Feminist Activists are Persecuted*" van 26 juni 2025 erop dat mensenrechtenverdedigers, waaronder feministische activisten, met een steeds beperktere ruimte voor protest en kritiek worden geconfronteerd en dat onder de noodtoestand niet alleen vermeende bendeleden maar ook burgers, politieke tegenstanders, activisten en critici zijn gearresteerd. Het door verzoekster aangehaalde rapport van OSAR getiteld "*Salvador: Groupe criminel Mara Barrio 18 (M-18) et protection de l'État*" van 18 oktober 2023 bevestigt de ernstige en systematische mensenrechtenschendingen die daarmee gepaard gaan, waaronder willekeurige arrestaties, mishandeling, foltering en gedwongen verdwijningen.

Uit het geheel van deze informatie blijkt aldus dat de ruimte voor politieke oppositie en maatschappelijk protest in El Salvador de voorbije jaren aanzienlijk is ingeperkt en dat journalisten, mensenrechtenverdedigers, activisten, vakbondsleden en andere kritische stemmen het slachtoffer kunnen worden van intimidatie, criminalisering en andere repressieve maatregelen. De door beide partijen bijgebrachte landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat iedere persoon die thans of in het verleden politiek actief is geweest voor een oppositiepartij, een vakbond of een maatschappelijke organisatie reeds om die reden een gegronde vrees voor vervolging heeft. Bijgevolg blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk, waarbij verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden aannemelijk dient te maken dat zij wegens haar politieke profiel of activiteiten een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar haar land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten haar specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen. De Raad zal daarom verder nagaan of verzoeksters verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

5.4.3. De Raad is na lezing van het rechtsplegingsdossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daartoe wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar politieke activiteiten van dien aard waren dat ze aanleiding zouden geven tot vervolging, aangezien

(i) verzoekster pas bijna drie maanden na haar aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende en voor deze laattijdige aanvraag geen afdoende verklaring biedt, waarbij het, gelet op haar profiel als zelfstandige vrouw met een professionele loopbaan en eerdere buitenlandse reiservaring die stelt voor haar leven te vrezen, moeilijk te geloven is dat zij vóór haar vertrek niet het nodige opzoekwerk deed of anderszins op de hoogte was van het bestaan van een asielprocedure;

(ii) verzoeksters loopbaan binnen de ambtenarij en de politiek als dusdanig niet wordt betwist, maar deze functies op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken, nu (a) zij nog tot haar zelfgekozen ontslag in augustus 2024 een functie binnen de Salvadoraanse overheid bekleedde en enkele weken later legaal het land kon verlaten; (b) zij bovendien geen concrete stukken voorlegt waaruit blijkt dat zij zich daadwerkelijk tegen de huidige machthebbers heeft gekant of door hen negatief wordt gepercipieerd, hoewel zij beweert dat tijdens haar campagne video's werden gemaakt waarin zij Bukele een toekomstige dictator noemde en opriep niet voor hem te stemmen en zij zichzelf voorstelt als een politiek aanvoerder met duizenden aanhangers;

(iii) haar verklaringen over de problemen die zij zou hebben ondervonden weinig overtuigend zijn, waarbij in het bijzonder wordt vastgesteld dat (a) zij bij de DVZ verklaarde jarenlang door MS-13 te zijn bedreigd, dat de bende haar dochter probeerde te ontvoeren en dat zij wegens deze bedreigingen ontslag nam en El Salvador verliet, terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat zij wegens haar politieke loopbaan en haar kritische uitslatingen over president Bukele door de Salvadoraanse overheid werd vervolgd; (b) haar verklaringen over haar ontslag bij de wetgevende kamer incoherent zijn, aangezien zij dit afwisselend situeert in 2021, 2022 en juni 2022; (c) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de incidenten tijdens haar tewerkstelling, nu zij het incident met de defecte minibus achtereenvolgens in augustus, september of oktober 2023 situeert, terwijl zij verklaart dat zij reeds in juni 2023 bij de gendereenheid klacht indiende over dit incident en de poging tot aanrijding met een vuilniswagen, en zij bovendien geen concrete aanwijzingen aanbrengt dat het incident met de microbus een bewuste daad van politieke vervolging betrof; (d) zij eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip van de beweerd poging tot ontvoering van haar dochter, slechts op vage wijze stelt dat deze gebeurtenis verband hield met haar politieke profiel en zij geen enkel document voorlegt met betrekking tot de klacht die haar dochter naar aanleiding van deze ontvoeringspoging zou hebben ingediend; (e) verzoekster evenmin enig document voorlegt betreffende de beweerd arrestatie en vrijlating van haar zoon of diens gemeenschapswerk, hoewel hij met behulp van een advocaat een gerechtelijke procedure zou hebben doorlopen en haar vage verklaringen dat de desbetreffende documenten strikt vertrouwelijk of intern zouden zijn geen afdoende verklaring vormen voor het ontbreken van stavingsstukken; (f) verzoekster de waarschuwing van C. dat zij zou worden vermoord afwisselend in juli 2023, juni 2024 en opnieuw in 2023 situeert en zij tegenstrijdige verklaringen of zij naar aanleiding daarvan een klacht heeft ingediend; (g) haar verklaringen dat zuster E. haar maanden op voorhand zou hebben gewaarschuwd voor een geplande huiszoeking en mogelijke arrestatie weinig aannemelijk zijn en dergelijke werkwijze bovendien moeilijk verenigbaar is met de context van de noodtoestand waarin willekeurige arrestaties mogelijk zijn zonder een gedegen proces; en (h) het in zijn geheel weinig aannemelijk is dat de Salvadoraanse autoriteiten verzoekster, die volgens haar verklaringen reeds sinds 2019 kritiek uitte op Bukele en als opposante bekendstond, op de door haar beschreven inefficiënte wijze zouden hebben trachten te vervolgen, door haar eerst te ontslaan en vervolgens opnieuw bij de overheid aan te werven, haar tijdens haar werk in een aantal gevaarlijke situaties te brengen, haar dochter te laten ontvoeren en haar zoon onterecht te beschuldigen en uiteindelijk een huiszoeking en moordaanslag te beramen;

(iv) ook haar verklaringen over haar eerdere problemen met MS-13 tegenstrijdig zijn, onder meer wat betreft het jaar waarin haar huis zou zijn beklad, het al dan niet indienen van een klacht en de redenen waarom zij al dan niet klacht zou hebben ingediend, terwijl uit haar eigen verklaringen bovendien blijkt dat vrijwel alle woningen in haar wijk door bendes werden beklad om territorium af te bakenen en zij niet aannemelijk maakt dat zij daarbij persoonlijk wegens haar politieke activiteiten werd geviseerd; en (v) de door verzoekster neergelegde stukken deze beoordeling niet wijzigen, nu zij betrekking hebben op haar identiteit, reisweg, gezondheid, loopbaan en politieke activiteiten of op de algemene situatie in El Salvador, zonder de door haar aangevoerde individuele vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

5.4.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bij brengt die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan gehecht worden aan het vluchtrelaas, kunnen verklaren of weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om

voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij om onderstaande redenen in gebreke blijven.

5.4.4.1. Zo wordt de ernst en geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster wel degelijk ondermijnd door de vaststelling dat zij sinds 11 september 2024 in België verblijft doch slechts op 2 december 2024, i.e. bijna drie maanden na haar aankomst in België, een beschermingsverzoek heeft ingediend, hetgeen aantoont dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Verzoeksters betoog dat zij eerst informatie nodig had over de wijze waarop zij asiel kon aanvragen en uiteindelijk via haar kerkgemeenschap vernam hoe zij zich daartoe kon aanmelden, biedt geen afdoende verklaring voor het gegeven dat zij bijna drie maanden heeft gewacht alvorens haar verzoek om internationale bescherming in te dienen. Onbekendheid met de asielprocedure kan op zich immers niet verantwoorden dat iemand die stelt haar land te hebben verlaten uit vrees om door de autoriteiten te worden gearresteerd, gefolterd of vermoord gedurende meerdere maanden nalaat zich over de beschikbare beschermingsmogelijkheden te informeren. Van een persoon die stelt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op ernstige schade te lopen, kan namelijk redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich onmiddellijk na aankomst, of minstens zo spoedig mogelijk, informeert over de beschikbare beschermingsmechanismen in het gastland en vervolgens zonder onnodig uitstel een verzoek om internationale bescherming indient. Dit klemmt te meer gelet op verzoeksters profiel van hoogopgeleide vrouw, die gedurende vele jaren werkzaam was in de openbare sector, politiek actief is geweest, en die verklaarde dat op zoek was gegaan naar een land dat haar “*de beste ondersteuning zou bieden als vrouw met politieke achtergrond*” en dat zij dat “*het veiligst te zijn in België*” (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 22 april 2025 (hierna: NPO I), p. 4). Dat haar angsttoestand en haar vrees om opnieuw vervolging te ondergaan haar zouden hebben doen aarzelen, vormt evenmin een aanvaardbare verklaring voor haar laattijdig handelen. Indien verzoekster werkelijk naar Europa vluchtte omwille van een voorgehouden vrees voor haar leven, ligt het immers voor de hand dat zij zich, eenmaal aangekomen in een veilig land, zo spoedig mogelijk informeert over de wijze waarop zij de bescherming van de bevoegde autoriteiten kan invoeren. Het is dan ook weinig aannemelijk dat precies de angst die haar ertoe zou hebben gebracht haar land te ontvluchten, haar vervolgens gedurende bijna drie maanden ervan zou hebben weerhouden om na te gaan op welke wijze zij internationale bescherming kon verkrijgen. Het talmen van verzoekster vormt dan ook een contra-indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van de verzoeker aangehaalde problemen.

5.4.4.2. Daar waar verzoekster de vaststelling van de commissaris-generaal dat zij bij de DVZ geen enkele melding had gemaakt van een vrees voor vervolging vanwege de Salvadoraanse autoriteiten omwille van haar politieke loopbaan en anti-Bukele-uitspraken en dat dit reeds “*ernstige vraagtekens (op)roept (...)*”, tracht te ontcrachten door te stellen dat de commissaris-generaal “*een oordeel geeft over de overtuigingskracht, zonder verzoekster in staat te stellen te begrijpen op welk element zij zich baseert*” en dat dit “*doet vermoeden dat het om een subjectief oordeel gaat, in strijd met het beginsel van goed bestuur*”, waarbij zij citeert uit het UNHCR-rapport “*Beyond Proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems*”, kan zij niet worden bijgetreden. De vaststelling van de commissaris-generaal steunt immers niet op een subjectieve indruk, maar op een vergelijking van verzoeksters opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Zo verwees zij bij de DVZ als concrete aanleiding voor haar vertrek naar jarenlange bedreigingen door de bende MS-13 en een poging tot ontvoering van haar dochter, zonder daarbij enige melding te maken van een politieke dimensie of van vervolging door de Salvadoraanse autoriteiten (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 28 februari 2025 (hierna: Vragenlijst CGVS), vraag 5, p. 2-3). Bij het CGVS haalde zij daarentegen haar politieke loopbaan, haar anti-Bukele-uitspraken en de daaruit voortvloeiende vervolging door de Salvadoraanse autoriteiten aan als vluchtmotief.

De Raad benadrukt dat van een verzoekster om internationale bescherming die beweert voor haar leven en vrijheid te vrezen en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, in het bijzonder de elementen die volgens haar de directe aanleiding vormden voor haar vertrek uit haar land van herkomst. Verzoekster dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij de aanvang van haar asielprocedure, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dat verzoekster een dermate essentieel element van haar voorgehouden vrees pas tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS naar voren bracht, terwijl zij dit bij de DVZ geheel onvermeld had gelaten, doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Daarbij komt dat verzoekster de beweerde politieke vervolging niet enkel onvermeld liet, maar bij de DVZ tevens uitdrukkelijk verklaarde dat zij, behoudens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen had gekend met haar nationale autoriteiten (Vragenlijst CGVS, p. 2, vraag 7). Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeksters politieke achtergrond bij de DVZ wel degelijk te sprake kwam. Gevraagd of zij actief was geweest binnen een organisatie of politieke partij, verklaarde zij immers dat zij lid was geweest van de Partido Demócrata Cristiano (PDC), nadien van de Partido de Conciliación Nacional (PCN), dat zij als lid van de PDC tot burgemeester was verkozen, tijdens haar burgemeesterschap naar de PCN was overgestapt en van 2000 tot 2003 burgemeester was geweest van San Juan Nonualco (Vragenlijst CGVS, p. 1, vraag 2).

Dat verzoekster aldus wel melding maakte van haar politieke activiteiten en mandaat, maar daarbij op geen enkel ogenblik aangaf dat precies haar politieke profiel, haar anti-Bukele-uitspraken of een daaruit voortvloeiende vervolging door de Salvadoraanse autoriteiten de aanleiding voor haar vertrek vormden, maakt haar verklaring dat zij dit uit angst niet durfde te vertellen des te minder overtuigend. Dit klemmt des te meer nu, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, verzoekster na haar aankomst in België bijna drie maanden heeft gewacht alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Wanneer zij na deze periode uiteindelijk beslist de bescherming van de Belgische autoriteiten in te roepen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij de concrete en rechtstreekse aanleiding voor haar vlucht naar voren brengt. Dat zij op dat ogenblik enkel melding maakt van problemen met MS-13, maar de beweerde vervolging door de Salvadoraanse autoriteiten wegens haar politieke activiteiten en anti-Bukele-uitspraken geheel onvermeld laat, valt dan ook moeilijk te rijmen met haar latere verklaring dat precies deze politieke vervolging aan de basis lag van haar vertrek en haar vrees voor terugkeer.

5.4.4.3. Het betoog van verzoekster omtrent het ontbreken van stavingsstukken vermag de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing evenmin te ontkrachten. Waar zij verwijst naar het beginsel van de vrije bewijsvoering en het voordeel van de twijfel, wijst de Raad erop dat er krachtens artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd indien cumulatief is voldaan aan de voorwaarden dat de verzoeker om internationale bescherming een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven, alle relevante elementen waarover hij beschikt heeft overgelegd en een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van andere relevante elementen, zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek, en vaststaat dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder meer rekening houdend met het tijdstip waarop hij om internationale bescherming heeft verzocht. *In casu* stelt de Raad evenwel vast dat verzoekster geen bevredigende verklaring geeft voor het ontbreken van stukken ter staving van verschillende kernelementen van haar asielaanvraag, terwijl het net gaat om feiten waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat minstens enig begin van bewijs kan worden voorgelegd.

Zo wordt vooreerst correct overwogen dat verzoekster tijdens haar verkiezingscampagne publiekelijk een anti-Bukelestandpunt zou hebben verkondigd en dat video's hiervan door aanhangers van Bukele aan hem zouden zijn doorgespeeld, waardoor hij het volgens haar persoonlijk op haar gemunt zou hebben. Zij kan van deze video's evenwel geen enkele kopie voorleggen (NPO I p. 14) en de door haar overgelegde foto's tonen, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, wel haar aanwezigheid op politieke bijeenkomsten, doch geenszins dat zij harde kritiek zou geuit hebben tegen Bukele. In navolging van de commissaris-generaal acht de Raad het niet geloofwaardig dat iemand die zichzelf omschrijft als een politiek aanvoerder met duizenden aanhangers, op geen enkele wijze – geen getuigenverklaring, geen document, geen krantenartikel of enig ander objectief element – kan staven dat zij zich op enig moment persoonlijk en kritisch heeft uitgelaten tegen de Salvadoraanse overheid of het huidige regime. Dat verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar het voordeel van de twijfel doet hieraan geen afbreuk, nu zij evenmin concreet toelicht waarom zij, gelet op de door haar beweerde publieke en zichtbare aard van deze uitspraken, geen enkel spoor ervan kan bijbrengen.

Hetzelfde geldt voor de beweerde poging tot ontvoering van haar dochter. Verzoekster verklaart dat haar dochter naar aanleiding daarvan klacht heeft ingediend bij de politie (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 12 augustus 2025 (hierna: NPO II), p. 4 en 14. Niettemin legt zij geen klacht, proces-verbaal of enig ander document voor waaruit blijkt dat dit incident werd gemeld of onderzocht. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift dienaangaande hoofdzakelijk tot de stelling dat zij uitvoerige verklaringen heeft afgelegd. Daarmee verklaart zij evenwel niet waarom geen enkel bewijs van de beweerde klacht kon worden verkregen, noch blijkt dat zij of haar dochter concrete pogingen hebben ondernomen om daarvan een afschrift of ander bewijs te bekomen.

Ook wat de arrestatie van haar zoon betreft, ontbreekt enig overtuigend stavingsstuk. Verzoekster verklaart dat haar zoon in oktober 2023 door de politie werd gearresteerd, gedurende ongeveer drie maanden van zijn vrijheid werd beroofd, dat een advocaat zijn zaak onderzocht en dat op 4 januari 2024 een gerechtelijke zitting plaatsvond waarna hij werd vrijgelaten. Zij voegt daaraan toe dat haar zoon nadien twee dagen per week gemeenschapswerk diende te verrichten (NPO II, p. 15-16). Het gaat derhalve om een beweerde vrijheidsberoving en een strafrechtelijke procedure waarbij verschillende officiële actoren betrokken waren en waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat daarvan stukken bestaan. Verzoekster stelt weliswaar dat zij documenten betreffende de arrestatie van haar zoon bij de rechtbank heeft opgevraagd, maar dat haar werd meegedeeld dat deze strikt vertrouwelijk waren (NPO II, p. 16). Uit haar verklaringen blijkt evenwel niet dat zij nadien nog verdere stappen heeft ondernomen om enig bewijs van de arrestatie, detentie, gerechtelijke procedure of vrijlating van haar zoon te verkrijgen. Evenmin blijkt dat zij heeft getracht deze stukken te verkrijgen via de advocaat die volgens haar bij de zaak van haar zoon betrokken was, dan wel via haar zoon zelf, die nog steeds in El Salvador verblijft. Wat het beweerde gemeenschapswerk betreft, beperkt zij zich tot de verklaring dat zij daarvan geen documenten heeft omdat dit “*iets intern van de instelling*” zou

zijn, zonder aan te geven dat zij of haar zoon hebben getracht hiervan enig bewijs te verkrijgen. Aldus biedt zij ook op dit punt geen bevredigende verklaring voor het ontbreken van enig begin van bewijs.

5.4.4.4. In zoverre verzoekster aanvoert dat bij de beoordeling van haar verklaringen onvoldoende rekening werd gehouden met het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen, de veelheid van elementen die zij tijdens haar procedure aanbracht en de “angsttoestand” waarin zij zich bevond, alsook erop wijst dat zij tijdens haar persoonlijke onderhoud op bepaalde ogenblikken emotioneel werd en melding maakte van het feit dat zij psychologisch werd opgevolgd omdat zij met stress en slapeloosheid kampt, kan zij niet worden gevolgd. Zoals hierboven reeds werd vastgesteld, blijkt uit het door verzoekster neergelegde stuk betreffende haar psychologische opvolging bovendien louter dat zij een afspraak had bij een psycholoog, zonder dat daarin melding wordt gemaakt van de aard, ernst of duur van de psychologische problemen waarmee verzoekster zou kampen, laat staan dat daarin melding wordt gemaakt van geheugen-, of andere cognitieve problemen die haar vermogen om haar relaas op coherente wijze uiteen te zetten of gebeurtenissen in de tijd te situeren zouden kunnen beïnvloeden.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat, waar nog aangenomen kan worden dat het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die zij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in het geheugen van verzoekster te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress en het tijdsverloop tussen de beweerde feiten en het persoonlijk onderhoud geen aannemelijke verklaring vormt voor de vastgestelde inconsistentie in haar verklaringen.

5.4.4.5. Waar verzoekster aanvoert dat de commissaris-generaal de geloofwaardigheid van de beweerde huiszoeking ten onrechte in twijfel trekt op grond van de overweging dat het onder de huidige noodtoestand in El Salvador niet plausibel zou zijn dat de autoriteiten eerst een huiszoeking verrichten alvorens tot een arrestatie over te gaan, kan zij worden bijgetreden. Uit de beschikbare landeninformatie, en meer bepaald de COI Focus Salvador “*Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence*” van 5 augustus 2025, blijkt evenwel ook dat onder de noodtoestand op grote schaal willekeurige arrestaties plaatsvinden, dat arrestaties zeer vaak berusten op anonieme, soms niet-geverifieerde aangiften, dat de politie in bepaalde gevallen zelfs frauduleuze dossiers samenstelt en dat voor vervolgingen tegen bendeleden geen individueel bewijs hoeft te worden voorgelegd (COI Focus, p. 10 en p. 23). Uit de beschikbare landeninformatie kan dus wel worden afgeleid dat dat de autoriteiten onder de noodtoestand over ruime mogelijkheden beschikken om snel en op basis van zeer beperkte of zelfs niet-geverifieerde informatie tot arrestatie over te gaan (COI Focus, p. 23). Tegen deze achtergrond komt de door verzoekster beschreven gang van zaken, waarbij een tegen haar gerichte huiszoeking en mogelijke arrestatie reeds maanden op voorhand zouden zijn gepland en zij daarvan bovendien via derden op de hoogte zou zijn geraakt, weinig aannemelijk voor.

5.4.4.6. Verzoekster merkt op dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van het gegeven dat haar echtgenoot militair was en dat de commissaris-generaal daardoor geen rekening zou hebben gehouden met het geheel van haar verklaringen. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd of de problemen waarvoor haar echtgenoot El Salvador had verlaten verband hielden met haar eigen problemen. Zij verklaarde dat haar echtgenoot bij de luchtmacht had gediend en dat hij, nadat de bende hiervan op de hoogte was geraakt, met de dood werd bedreigd en El Salvador vervolgens op 1 augustus 2005 diende te verlaten (NPO I, p. 18). Zij bevestigde vervolgens dat zij El Salvador had verlaten omwille van bedreigingen vanwege haar politieke activisme (NPO I, p. 18). Aan verzoekster werd aan het einde van elk persoonlijk onderhoud bovendien uitdrukkelijk gevraagd of zij alle redenen had kunnen uiteenzetten waarom zij haar land van herkomst had verlaten, waarop zij bevestigend antwoordde (NPO I, p. 19 en NPO II, p. 20-21). Uit haar verklaringen blijkt derhalve niet dat zij aan de voormalige militaire hoedanigheid van haar echtgenoot een actuele vrees voor vervolging in haar eigen hoofd verbindt. Verzoekster licht in haar verzoekschrift evenmin concreet toe waarom de militaire loopbaan van haar echtgenoot, die volgens haar verklaringen aanleiding gaf tot diens vertrek uit El Salvador in 2005, thans een vrees voor vervolging in haar hoofd zou doen ontstaan. De Raad ziet dan ook niet in, en verzoekster licht evenmin toe, hoe het gegeven dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van de “*status van soldaat van (haar) echtgenoot*”, kan doen besluiten dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met alle relevante elementen van haar verzoek.

5.4.4.7. De Raad stelt vast dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing betreffende haar legaal vertrek uit El Salvador, de wisselende verklaringen over het tijdstip van haar ontslag bij de wetgevende kamer, de vastgestelde tegenstrijdigheden inzake het incident met de defecte microbus en de chronologie van de beweerde klacht bij de gendereenheid, alsook haar inconsistente verklaringen over het tijdstip waarop

C. haar waarschuwde dat zij zou worden vermoord geheel ongemoeid laat. Zij slaagt er derhalve niet in de Raad hier anders over te doen denken.

5.4.4.8. Voor het overige komt verzoekster in haar verzoekschrift in wezen niet verder dan het herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, het verwijzen naar algemene landeninformatie betreffende de politieke en mensenrechtensituatie in El Salvador, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

5.4.4.9. De Raad meent ten slotte dat de door verzoekende partij op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

5.4.5. Het geheel aan documenten en haar verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over El Salvador, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden vervat in artikel 4, lid 5 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

5.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 15, onder c) van Verordening 2024/1347

5.5.1. Overeenkomstig artikel 3, punt 6), gelezen in samenhang met artikel 15, onder c), van Verordening (EU) 2024/1347 komt een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet als vluchteling kan worden erkend, voor subsidiaire bescherming in aanmerking wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, omwille van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347 (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, punt 30; HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, punt 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissing op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in El Salvador:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of <https://www.cgvs.be/>), en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamentele van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarop voormelde analyse is gesteund niet langer correct of actueel zou zijn, noch dat de commissaris-generaal hieruit onjuiste conclusies heeft getrokken. Hoewel noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad wordt betwist dat er sinds het uitroepen van de noodtoestand in El Salvador in maart 2022 sprake is van ernstige mensenrechtenschendingen en willekeurige arrestaties, kan uit de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat in El Salvador sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 15, onder c), van Verordening (EU) 2024/1347. Evenmin blijkt dat een burger die naar El Salvador terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in deze bepaling bedoelde ernstige bedreiging. Het betoog dat de huidige situatie in El Salvador wordt gekenmerkt door “*vele institutionele geweldplegingen*”, dat elke burger het slachtoffer kan worden van “*autoritaire afwijkingen en van inhumane en vernederende behandelingen*” vanwege de Salvadoraanse autoriteiten, en dat er sprake is van “*een zorgwekkende sfeer van algemene bedreiging voor de mensenrechten*”, leidt niet tot een ander besluit.

5.5.2. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c), van Verordening (EU) 2024/1347.

5.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoekster niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Zij toont evenmin aan dat zij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

5.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Evenmin ontwaart de Raad in hoofde van de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout

5.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.9. In zoverre verzoekster vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, thans artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig augustus tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

S. VANDEVORST	K. ALLYNS
---------------	-----------